

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

จิตถึงแดนอัศจรรย์

ก่อนจ้งหัน

คำว่าธรรมว่าศาสนานั้น โลกได้ยินเฉยๆ ไม่ได้เข้าถึงใจนะ ศาสนาๆ แปลว่า คำสั่งสอน ความหมายก็คือสอนให้เป็นคนดี ให้มีแบบมีฉบับมีหลักมีเกณฑ์ในความประพฤติหน้าที่การงาน ความประพฤติให้ประพฤติดี หน้าที่การงานก็ทำให้เป็นประโยชน์แก่ตนและส่วนรวม ท่านว่าคำสั่งสอน ท่านสอนให้ปฏิบัติโดยมีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่ทำไปสุ่มสี่สุ่มห้าตามความต้องการ นั้นไม่ใช่คำสั่งสอน

ที่นี้คำว่าธรรมนั้น ธรรมนี้โลกทราบแต่ว่าธรรมและตายใจกันทั่วโลกนั้นแหละ ตายใจกับธรรมทั่วโลก แต่ธรรมนั้นจะมีความหมายมากน้อยเพียงไร ไม่มีใครทราบได้ อย่างง่ายตายคำว่าธรรมๆ นี้ ถ้าเราอยากจะทราบเรื่องธรรมที่แท้จริง ขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรม จะเป็นธรรมบทใดก็ตามเข้ามาพิสูจน์ภายในจิตใจของตนเอง อย่าไปพิสูจน์ที่อื่น เอาธรรมเข้ามาพิสูจน์ในเวลาต้องการความสงบใจ ให้เอาธรรมเข้ามาพิสูจน์

พุทโธก็เรียกว่าธรรม ธัมโมก็เรียกว่าธรรม สังโฆก็เรียกว่าธรรม หรือเราบริกรรมคำใด เช่น มรณัสสติ ระลึกถึงความตายก็เป็นธรรม เราระลึกในธรรมบทใดที่เป็นเครื่องเตือนสติตนเองท่านเรียกว่าธรรม ให้นำธรรมบทนั้นๆ ตามที่ตนต้องการหรือถูกอัธยาศัยของตนแล้วเข้ามากำกับใจ เช่น พุทโธๆ ให้มีสติจับอยู่กับคำว่าพุทโธ พุทโธติดอยู่กับใจ ธรรมบทใดก็ตามให้ทำแบบเดียวกันนี้ จะเป็นธัมโมหรือสังโฆก็ให้ติดอยู่กับใจ แล้วมีสติติดอยู่กับคำบริกรรมนั้น เพื่อให้ท่านทั้งหลายพิสูจน์ธรรม ธรรมพระพุทธรเจ้าจะพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนด้วยวิธีการนี้ ประจักษ์กับใจเลยนะ

พระพุทธรเจ้าประจักษ์ขึ้นด้วยธรรมเหล่านี้แหละ ให้เอาเข้าไปพิสูจน์ภายในใจตนเอง ตั้งแต่ตื่นนอนมาถึงค่ำๆ แล้ววันหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง ๒๔ ชั่วโมงนั้นมันไปไหนหมดให้พิสูจน์ตนเองอีกด้วยนะ ตั้งแต่ตื่นนอนกระทั่งหลับ วันนั้นวันหน้าๆ รวมแล้ววันคืนเป็น ๒๔ ชั่วโมง วันหนึ่งกับคืนหนึ่ง เราคิดเราทำเราพูดนี้ได้ประโยชน์อะไรบ้าง เข้ามาพิสูจน์ตัวเองอีก วันนี้ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับเราไปทำหน้าที่การงานอะไร ประพฤติตัวอย่างไรบ้าง ให้พิสูจน์ตัวเองนะอย่าไปพิสูจน์คนอื่นคนใด ส่วนมากโลกมักพิสูจน์คนอื่นและเพ่งโทษเพ่งกรรมคนอื่นมากยิ่งขึ้นกว่าจะดูหัวใจตนเอง ซึ่งเป็นนักโทษใหญ่หลวง

ใจนี้เป็นนักโทษอันใหญ่หลวง คิดตั้งแต่เรื่องชั่วช้าลามก ถ้าว่าเพลินก็เพลินเพื่อความชั่วช้าลามกไปเสีย ให้พิสูจน์อันนี้ถ้าท่านทั้งหลายอยากทราบว่าธรรมเป็นอย่างไร

นำเข้ามาบริการดุชินะ พุทโธๆ จะนั่งก็ได้จะนอนก็ได้ ทำไหนได้ทั้งนั้นแหละ เหมือนกับทำที่เราเคยวิ่งตามกิเลส ทำไหนสะดวกหมดเรื่องของกิเลส ทำธรรมก็ให้สะดวกเพื่อบำเพ็ญธรรมได้ด้วยกัน ให้พิสูจน์ดูนะ มันจะตายทิ้งเปล่าๆ โลกทั้งโลกนี้ไม่มีใครได้หลักได้เกณฑ์บ้าง ถ้ามหาสักรายหนึ่งก็ไม่มี ถ้าไม่มีธรรมเข้ายึดเข้าเกาะอยู่กับใจแล้วไม่มีนะ

มีแต่ตื่นลมตื่นแล้งกันว่าบ้านนั้นเจริญบ้านนี้เจริญ เมืองนั้นเจริญ มันตื่นกันลมๆ แล้งๆ เหมือนกระต่ายตื่นตูม เราเคยพูดแล้วกระต่ายตื่นตูม ตื่นกันลมๆ แล้งๆ หาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ ที่นี้พิสูจน์ ให้หาหลักฐานเกณฑ์ กระต่ายวิ่งไปไปเจอพญาราชสีห์ พาพวกบริษัทบริวารใครต่อใคร ต่างคนต่างตื่นตูมๆ กระต่ายตื่นตูม แล้วพากันวิ่งไป มีแต่ว่าฟ้าถล่มๆ ฟ้าไม่ทราบมาจากไหน ตื่นบ้ากันไปอย่างนั้นละ ความจริงกระต่ายนั้นนะมันนอนอยู่ใต้ต้นตาล กำลังหลับๆ ผินๆ นั้นละ มะตูมมันหล่นลงมาใส่ก้านตาล ตูมตามลงมา ตกลงมาใกล้ที่นอนที่กระต่ายกำลังนอนอยู่ เรียกว่ากระต่ายตื่นตูม คือมะตูมมันหล่นลงมาถูกก้านตาลตกลงมาข้างล่าง พอตูมตามลงมานั้นกระต่ายนึกว่าฟ้าถล่ม ความจริงมะตูมมันหล่นนั้นแหละ กระต่ายก็วิ่งเลยทีเดียว

วิ่งอะไรๆ ฟ้าถล่มๆ คนนี้ก็วิ่งตามๆ ฟ้าถล่มๆ วิ่งไปเจอพญาราชสีห์ พญาราชสีห์ห้ามทันที บังคับไว้ไม่ให้ไป ตื่นอะไร ว่าฟ้าถล่ม ฟ้าถล่มที่ไหนพาเราไปดูมันเป็นอย่างไงนะ จึงพากันไปดู ถ้ามหาเหตุหาผลกับกระต่ายตัวนั้นละ กระต่ายตัวตื่นตูมนั้น พากันไปดู ที่ไหนได้เป็นมะตูมหล่นลงมาถูกก้านตาลตกมานี้ อ้อ นี่ฟ้าถล่มๆ อย่างนี้เอง อันนี้พวกเราให้อาธรรมของพระพุทธเจ้าเป็นพญาราชสีห์นะ มาหักห้ามตัวเองเข้าหาเหตุหาผล อย่าพากันตื่นตูมๆ อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี ไม่มีอะไรดีแหละถ้าเจ้าของตื่นตูมแล้วฟ้าถล่มไปตามๆ กันหมด ขาหักแข้งหักไปเรื่อยแหละ เอาพญาราชสีห์มาพิสูจน์

นี่เอาธรรมเข้ามาพิสูจน์ สอนให้พิสูจน์ภายในจิตใจของท่านเอง ลองเอาไปทำดูซิธรรมพระพุทธเจ้านี้เป็นยังไง ใครก็ว่าถือศาสนาพุทธ พุทธแท้เป็นยังไง จะสัมผัสที่ใจรู้ที่ใจ เกิดความดูดีมีแปลกประหลาดอัศจรรย์ในหัวใจของเราเอง ด้วยการภาวนานั้นละ เอาพุทโธ ธัมโมหรือสังโฆบตใดก็ได้ ให้ท่านทั้งหลายเอาไปพิสูจน์ ธรรมแท้คืออะไรอยู่ที่ไหน เอา พิสูจน์ที่หัวใจด้วยจิตตภาวนา ท่านทั้งหลายจะทราบผู้ใดผู้หนึ่งแน่นอน ทราบจนกระทั่งถึงอัศจรรย์ ไม่ต้องบอกอะไรพระพุทธเจ้าเป็นยังไงๆ ไม่ต้องบอก มันหยั่งถึงกัน พระพุทธเจ้าก็คือธรรมชาติที่อัศจรรย์อยู่ในใจนี้แหละๆ เรื่อยไปเลย

ให้พากันภาวนาบ้างนะ ทุกวันนี้กิเลสตัณหาคลื่นมันใหญ่มันโตมากทีเดียว คลื่นกิเลสทั่วโลกดินแดนเวลานี้กำลังตั้งคลื่นขึ้นมาทั่วโลก เรื่องธรรมที่จะมาห้ามคลื่นนี้

เท่ากับฝ่ามือกันน้ำมันหาสมุทรมันเข้ากันได้ไหมละ กันน้ำมันหาสมุทรด้วยฝ่ามือ อันนี้เราจะเอาธรรมไปกันคลื่นของกิเลสซึ่งเทียบกับมหาสมุทรน้ำมันเป็นไปไม่ได้แหละ ให้กันตัวของเราเองอย่าไปกันผู้ใด ๆ เลย ให้กันตัวของเราที่เป็นคลื่นทะเลหลวงแห่งพื้นแห่งไฟ ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี่ละคลื่นใหญ่อยู่ที่หัวใจของเรา ให้กันมันด้วยพุทโธ ธัมโม หรือสังโฆ มีสติตั้งให้ดี มันจะเป็นยังไงหัวใจดวงนี้ เกิดมาด้วยกันจนกระทั่งปานนี้ไม่เคยพิสูจน์กันเลย เอา พิสูจน์กันดูนะ

มันเป็นยังไง พาดิตพาดินกันกระต่ายตื่นตูมไปเรื่อย ๆ ไปนี้มันจะตายทิ้งเปล่า ๆ เอาธรรมมาพิสูจน์ ธรรมคือพญาราชสีห์ เอามาพิสูจน์ตัวเองให้ได้หลักได้เกณฑ์ พุทธศาสนานี้เลิศเลอสุดยอดมาตามลำดับของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ที่ตรัสรู้แบบเดียวกัน ๆ เลิศแบบเดียวกันมา แล้วมาหาพวกเราที่เป็นลูกชาวพุทธ ปฏิญาณตนว่า พุทธิ ธมฺมํ สงฺขมํ สรณํ คจฺฉามิ น้ำมันได้อะไรเข้ามาในใจ มีแต่คำพูดแว็บเดียวเท่านั้นนอกนั้นกิเลสเอาไปถูกลมพัดไม่มีดับมีปอดนะวันหนึ่ง ๆ มันนำทุเรศนะ ขอพูดเสียเถอะวันนี้

หลวงตาบัวสอนโลกมาได้ ๕๖ ปีแล้ว วันนี้ขอพูดให้เต็มปากว่า มันเป็นอย่างนี้ พวกกระต่ายตื่นตูม เมื่อไรจะรู้เนื้อรู้ตัว หรือให้เป็นด้วยกันหมดนั้นหรือ ไปไหนมีแต่กระต่ายตื่นตูม ให้กิเลสมันลากไป ๆ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความติดความดี้น ความอยากได้อายกร้าอยากกรวยอยากด้วยกัน แต่มันติดดินผิดทางมันก็จนไป ๆ สุดท้ายจมน ส่วนมากมีแต่จมนนะ พวกกันจำให้ดี

จิตไม่มีที่พึ่งที่เกาะมีสาระอะไรคนเรา เราอย่าเอาสมบัติเงินทองข้าวของมาเป็นที่เกาะ เกาะได้เพียงชั่วระยะ เขาไม่พึ่งเราก็พึ่งเท่านั้น ถ้าเอาธรรมเกาะแล้วไม่พึ่ง ติด ๆ ติดตัวไปละ จำให้ดี สำหรับพระก็เหมือนกันให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติทุกองค์นะพระไหลเข้าไหลออกตลอดเวลาจนมองไม่ทันในวัดนี้ เป็นสถานที่ไหลผ่านเข้าผ่านออก สถานที่รวมของพระอยู่ที่นี้หมด พวกกันตั้งอกตั้งใจ ผมเคยสอนเสมอว่าการภาวนามีอะไรเป็นเครื่องประกันตัว เราจะทำภาวนาแบบใดก็ตามบทยใดก็ตาม สติเป็นสำคัญ อย่าปล่อยสติ เอา ๆ ไปทดลองดู วันนี้ก็รู้

การพูดนี้มาโกหกท่านทั้งหลายหรือ วันนี้จะตั้งสติตั้งแต่บัดนี้ไปถึงเวลาเท่าไร จะไม่ยอมให้เปลว พัดกันกับความคิดความปรุง มันอยากคิดอยากปรุงเรื่องราวทั้งหลาย ติดดินตลอดเวลา ไม่มีอะไรที่จะหนักยิ่งกว่าความอยากคิดอยากปรุงอันเป็นเรื่องของกิเลสสินะ เอาสติตั้งไว้ มีคำบริกรรมพุทโธ เอาพุทโธก็ได้ตั้งฐานไว้บังคับช่อง มันจะออก สังขารละช่องมันออก สังขารเป็นสังขารกิเลส กิเลส อวิชชาปุจฉยา สงฺขารามันตันออกมา ตั้งสติให้ดี ตั้งสติดีเท่าไร สงฺขาร กิเลสประเภทไฟไฟนี้จะไม่ออก ตั้งทั้งวันกิเลสตัวนี้ออกไม่ได้ทั้งวัน

วันนี้ก็ตั้งวันหน้าก็ตั้ง สุดท้ายก็ตั้งหลักได้ จิตใจสงบเย็น ความดีความดีนั้น
 อยากคิดอยากปรุงรสบัตว์ลงๆ จนกระทั่งไปถึงฐานแห่งความสงบแล้วไม่ยากคิดอยาก
 ปรุง รำคาญ นั้นเห็นใหม่ละ ทั้งๆ ที่แต่ก่อนอยากคิดอยากปรุง มันจะเป็นจะตายออกจะ
 แดก เวลาบังคับกันได้ด้วยวิธีกาชา มีสติบังคับไว้ จนกระทั่งจิตสงบ สงบแนวเข้าไป
 จริงๆ แล้วไม่ยากคิดที่นี้ สงบเย็นสบาย อยู่ด้วยความรู้เอกจิตเอกธรรม นั้นสบาย
 เพียงขั้นนี้ก็เย็นแล้ว ท่านทั้งหลายจะได้เห็นหัวใจของท่าน อยู่กับท่านทั้งหลายเองเป็น
 ยังใจหัวใจดวงนี้ มีอะไรไปถูกลูกอยู่ตลอด ทั้งเขาทั้งเราถูกลูก

หาตั้งแต่ความสุขความเจริญ มันเจอตั้งแต่พื้นแต่ไฟเท่านั้น เพราะหาไม่ถูกทาง
 นี้สอนวิธีที่ถูกต้องให้ ให้จำเอาไปปฏิบัตินะ ให้มีพุทธโธติดหัวใจบ้างคนๆ หนึ่ง อย่าเอา
 สิ่งนั้นสิ่งนี้มาอวดธรรมนะไม่เป็นประโยชน์อะไรเลย เอาสิ่งนั้นสิ่งนี้มาก็เหมือนมูตร
 เหมือนคูด ธรรมเลิศเลอที่สุดอย่าเอาไปอวดธรรม อย่าไปแข่งดีกับธรรม อึ่งอ่าอย่าไป
 แบ่งใส่หัว หัวคือธรรม กรรมคือธรรม กรรมดีกรรมชั่วคือธรรม อย่าไปอวดดีอวดเด่น
 แล้วแบ่งใส่ธรรมไม่ได้จะจม เอาละวันนี้ ให้พร

หลังจันทัน

ธรรมะของเราที่เทศน์ทุกวันนี้มัน ไม่ได้อยู่ในคำว่ากล่าวกลัวนะ เลยไปหมด
 ธรรมะที่เทศน์นี้ ถอดออกมาจากหัวใจที่ปฏิบัติเป็นเวลา ๙ ปี เฉียดสลบใสๆ แต่ไม่
 เคยสลบก็บอกว่าไม่สลบ การฝึกกรรมานพัดกับกิเลสเฉียดความสลบใสไปเรื่อยๆ จึง
 ได้โผล่ขึ้นมา ชัดกันเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม พอได้ฟังธรรมะของหลวงปู่มันเต็มหัวใจแล้วถึง
 ไหนถึงกันเลย เอาตายเข้าว่าเท่านั้น ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ เอาตายเข้าว่าแต่ไม่ถึงสลบ
 กิเลสพังก่อน เอามันอย่างนั้นนะ ถ้ากิเลสไม่พังก่อนจะเป็นอย่างนั้นก็ได้ คือคำว่าถอยนี้
 ไม่มีแล้ว ไม่มีถอยเลย

คิดดูซิเราก็เคยพูดให้ฟังอยู่เสมอ จนชาวบ้านเขาตีเกราะประชุมไปดูเรา เขาว่า
 เราตายแล้ว ความตายอยู่กับเจ้าของไม่รู้จะ ชาวบ้านเขาตีเกราะประชุมให้ไปดู พระองค์
 นี้มาจากไหน ตั้งแต่ตั้งบ้านมาไม่เคยเห็นพระอย่างนี้ มาพังกกับเรานี้หลายเดือนแล้ว ไม่
 ทราบว่ากี่วันเห็นด้อมๆ มาบิณฑบาตวันหนึ่งแล้วหายเงียบๆ ท่านไม่ตายแล้วหรือ ถ้า
 ไม่ตายท่านไม่โมโหโง่โง่อยู่หรือ ไปดูซิ ส่วนผู้ใหญ่บ้านบอกว่าเราไม่ไปดูละ คือบอกไว้
 ก่อน เขามีข้อแม้อยู่ แต่ไปให้ระวังนะพระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดา เป็นมหานะ ท่าน
 ทำไม่ถึงมาทำอย่างนี้เราก็ไม่เคยเห็น เราไม่ไปละ ไประวังให้ตีเดี่ยวท่านเขกเอาหลงทิศ
 มานะ เขาวางันละ

ที่อื่นเราก็ทำแบบเดียวกันแต่เขาไม่ตีเกราะ เราก็บอกไม่ตีเกราะ เราทำอย่างนั้น
 ตลอดไปเลย ไปที่ไหนๆ แบบเดียวกันหมด นี้ละพัดกับกิเลส นั่งจนกันแตก ฟังซินะ

รู้สึกมันจะมีนิสสัยผาดโผนอยู่ละ พ่อแม่ครูจารย์ได้รั้งเอาไว้ๆ เสมอ ถ้าว่านั่งตลอดรุ่ง ท่านก็รั้งเอาไว้ นั่งจนกันแตกฟุ้งซัน เว้นคืนสองคืนฟาดตลอดรุ่งๆ มันหลายคืนต่อหลายคืน ที่แรกมันก็ออกร้อนกัน เหมือนน้ำร้อนลวกนั้นแหละ ต่อไปมันก็พอง จากพองก็แตก จากแตกก็เลอะ นั้นเอาขนาดนั้นนะ เอา เลอะก็เลอะกิเลสไม่แตกไม่ถอย หนุนนะ ดูซิ กันแตกไม่เกิดประโยชน์ กิเลสแตกถึงจะเกิดประโยชน์ เอาตรงนั้น ชัดไป

ไปเล่าถวายท่านซี คือทุกคืนไม่ว่าคืนใดไม่มีเว้น ได้อัจฉรรย์ทุกคืนคุ้มค้ำกันที่นั่น ตลอดรุ่ง เวลาจนตรอกจนมุม เราจึงเคยพูดเสมอว่า คนเราไม่ได้โง่ตลอดไปนะ ถ้าเป็นนักสู้จริงๆ อย่าไปทนเฉยๆ ต้องสู้ด้วยสติ สู้ด้วยปัญญา เวลาจนตรอกจนมุมสติปัญญา มันจะออกของมัน ป้อนกันตัวๆ ไม่ใช่โง่อยู่ตลอดเวลาคนเรา ถึงเวลามันฉลาด ทุกข์ละบีบคั้นมัน บีบเข้าไป ที่นี้มันจะเอาตัวรอดจากทุกข์ซี้ สติปัญญาชัดกัน พิจารณาตลอดๆ สักเดี๋ยวก็ลงจุด พอลงจุดมันก็รวมผิงเลย นั้นละลงแดนอัจฉรรย์ ได้ทุกคืนไม่มีเว้นเลย ที่ว่านั่งตลอดรุ่งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรอย่างนี้ไม่มี จิตถึงแดนอัจฉรรย์ทุกคืนๆ เป็นแต่เพียงว่าช้าหรือเร็วต่างกัน

ถ้าวันไหนช้า คือจิตจับไม่ติด เกาะไม่ติด ผิดพลาดไปๆ กับกิเลส ต่อยไม่ค่อยถูก วันนั้นลำบากมาก เวลาจะลุกนี้ต้องได้จับขาตั้ง ฟุ้งซันะ นั่งภาวนาที่แรกมันตายหมดแล้ว ตายหมดเลย เหลือแต่นี้ขึ้นมาตีๆ ธรรมดาเรา มันไม่เจ็บไม่ปวดทั้งนั้น มันตายแล้วเอาอะไรมาเจ็บมาปวด ตอนมันชัดกันหนักๆ นั้นละมันเจ็บต่อนั้น ทรมานต่อนั้น จากนั้นแล้วมันก็ไม่เจ็บไม่ปวด มันตายหมดแล้วนี่ พอถึงเวลาลุก ลุกผิงผิงมา ล้มตุมเลย ล้มแล้วลุกไม่ขึ้น อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้

นี่คืนแรกนะ ที่ไหนมันตายหมด ล้มลงไปแล้วลุก เอามือค้ำยันขึ้นมา ขามันไม่ทำงาน ทำไปเป็นอย่างนี้ ก็เลยเหยียดทั้งวันนั้น สักเดี๋ยวเลือดลมค่อยเดินๆ ค่อยกระดูกนี้หัวเท้าดู มันกระดูกได้ แล้วคู้ดู เหยียดดูได้ ทดลอง เอ้าลุกได้ คืนนั้นเป็นคืนที่เสียทำพอลุกล้มเลยทันที คืนหลังมันก็สอนแล้วนั้น ถ้าวันไหนสมบุกสมบันเต็มทีวันนี้ต้องเป็นอย่างนั้นแน่นอน พอจะลุกจากที่แล้วก็จับขาละ นั่งขัดสมาธิอยู่นี้ นี่ๆ คือมันตายหมดแล้วนะ ตายหมดตั้งแต่นี้ลงไปตายหมด ต้องได้จับขาตั้งออกวาง จับขานี้ออกวาง แล้วก็ทิ้งไว้งั้นละ ถ้ากระดูกกระดูกงอตามมันเฉยอย่าลู่กะนะ ลุกล้มเลย ถ้ากระดูกดูกระดูกได้คู้เหยียดได้ลุกได้ นั้น วันต่อไปก็ต้องทำอย่างนั้น

แต่มันไม่ได้เป็นทุกวันนะ ถ้าวันไหนจิตลงได้ง่ายๆ วันนั้นพอถึงเวลาลุกไปเลยนะ มันสำคัญอยู่ที่ใจ ถ้าวันไหนใจพืดกันยากลำบากกับกิเลสกว่าจะลงได้นี่ลำบากเต็มที่แล้ว วันเช่นนั้นเวลาจะลุกต้องได้จับขาตั้งออกๆ ถ้าวันไหนลงได้ปุบๆ วันนั้นถึงเวลาลุกแล้วไปได้เลย ถึงเวลาเท่ากันก็ตาม มันขึ้นอยู่ที่จิตใจ จะคืนไหนก็ตามได้แดน

อัครรยจิตลงฝังได้ เป็นแต่เพียงว่าซ้กับเร็วต่างกัน ไปเล่าให้ท่านฟัง ทีแรกท่านก็ยุแล้ว ยุหมานั้นเข้าใจไหม เอ้อ เอาละที่นี้ได้หลักแล้ว เอาเลยอย่าไปถอยมันนะ อัทภพนี้มันไม่ได้ตายถึงห้าหนแหละ มันตายหนเดียวเท่านั้นละ เอ้าที่นี้ได้หลักแล้ว เอ้าพึดมันเลยท่านว่า

ไอ้หมาตัวนี้ก็ทั้งจะเห่าจะกัด ไบไม้ร่วงลงมาก็นี้กว่าเป็นข้าศึกคู่ต่อสู้ ทั้งจะกัดจะเห่า เป็นอย่างนั้นนะ ทีนี้เอาหนักเข้าๆ หลายคืนเท่าไรเป็นแบบเดียวกันเล่าให้ท่านฟัง ทีแรกท่านก็ชมเชยสรรเสริญ ต่อมาค่อยลดลงๆ ครั้นต่อมาเงียบๆ เราไม่รู้จะท่านจะออกแบบไหน เราก็เพลนเรื่องของเราที่เอาไปถวายท่าน เมื่อเล่าให้ท่านฟังแล้วท่านเสริมกำลังให้ความหมายว่าฉัน อุบายวิธีการท่านช่วยเสริมกำลังให้ ทีนี้เวลาท่านจะเอาพอขึ้นไปกราบเท่านั้นละ ท่านยกขึ้นมาเลย สารถีฝึกม้า ถ้ามาตัวไหนมันคึกมันคะนองมากๆ เขาจะฝึกอย่างเต็มฝีมือเขา ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำไม่ให้กิน แต่การฝึกไม่ถอยท่านว่าฉัน ทีนี้เวลาม้ามันลดพยศลง การฝึกของเขาก็ค่อยลดลงๆ จนกระทั่งมาทำงานได้ตามเจ้าของสั่งอะไรๆ ไม่พยศแล้ว การฝึกทรมานอย่างนั้นเขาก็หยุดไป ท่านพูดเพียงเท่านี้

เรายังเสียดายอยากให้คุณย้อนกลับมาอีก ไอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไง อยากให้ท่านว่าฉัน มันยังเสียดายอยู่ ท่านว่าเท่านั้น แต่มันเข้าใจหมดแล้ว ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่ง นี่เรียกว่าท่านรั้งเอาไว้ คือมันผาดโผนรั้งเอาไว้ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่เคยนั่งตลอดรุ่ง ลงใจแล้วนี้ท่านพูด ก็ท่านเป็นจอมปราชญ์สมัยปัจจุบัน ถ้างแล้วเป็นยังงั้นเรา ถ้าไม่ลงไม่ลงนะ ถ้าไม่ลงถ้าควรจะถูกเถียงก็ขัดกันอยู่นั้น เรากับพ่อแม่ครูจารย์มันนี่ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายบรรดาที่เป็นลูกศิษย์ของท่าน เมื่อสืบถามดูแล้วว่าไม่มีองค์ไหนเหมือนเรา เรานี่มันนึกต่อสู้ด้วย ชัดกันจริงๆ กับท่าน ส่วนมากมีแต่ท่านรั้งเอาไว้

ขั้นนั่งสมาธินี้ก็ท่านรั้งเอาไว้ มันเลยเถิดมันผาดโผน ทีนี้ขั้นสติปัญญาอัตโนมัตินี้ อีกเหมือนกันนะ พอมันก้าวออกจากสติปัญญาอัตโนมัตินี้แหลมมันไม่นอนทั้งวันทั้งคืนๆ เจ้าของก็จะตายซีทีนี้ คือจิตมันหมุนฆ่ากิเลส นั่นละเรื่องธรรมเมื่อมีกำลังแล้วฆ่ากิเลสนี้เป็นอัตโนมัตินี้เหมือนกันกับกิเลสทำลายสัตว์โลก บนหัวใจสัตว์โลกโดยอัตโนมัตินี้ แต่โลกไม่รู้จะว่ากิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์โลกโดยอัตโนมัตินี้ เราเองก็ไม่เคยรู้แต่ก่อน พอจิตนี้เข้าถึงขั้นฆ่ากิเลสโดยอัตโนมัตินี้แล้วมันถึงเอามารับกันนะ มันไม่หยุดไม่ถอยจริงๆ นี่ แม้ฉันจ้งหันอยู่มันไม่ได้อยู่กับอาหารการกินนะ จิตมันหมุนของมันอยู่นั้น หมุน เป็นอย่างนั้นตลอดตั้งตื่นนอนจนกระทั่งหลับ บางคืนตลอดรุ่งนอนไม่หลับ กลางวันนอนไม่หลับ แต่ความหมุนนี้หมุนตลอดเวลา นี่ละถึงขั้นสติปัญญาอัตโนมัตินี้ฆ่ากิเลสเป็นอัตโนมัตินี้แล้วเป็นอย่างนั้นนะ

จึงได้นำมาพูด มันออกจากหัวใจเราเอง โอ้ แต่ก่อนกิเลสทำลายสัตว์บนหัวใจ สัตว์นี้เพื่อผลประโยชน์ของมัน แต่เพื่ออกทุกข์สำหรับสัตว์นี้ มันเป็นอัตโนมัตติของมัน ทุกหัวใจ นั้น ที่นี้เวลาอันนี้ขึ้นมา มันตามต่อนกิเลสฆ่ากิเลสนี้มันก็เป็นอัตโนมัตติ เหมือนกัน จึงว่า อ้อ เวลาธรรมมีกำลังแล้วฆ่ากิเลสมันก็ฆ่าอัตโนมัตติเหมือนกัน นั้น แต่ก่อนเคยรู้เมื่อไร เวลามันเป็นกับเจ้าของก็เทียบกันได้เลย ที่นี้พอกิเลสขาดสะบั้นลงไป ไม่มีอะไรเหลือแล้วไม่มีอะไรมาเป็นอัตโนมัตติ เครื่องทำงานมหาสติมหาปัญญาเป็น เครื่องมือทำงานฆ่ากิเลสทั้งนั้น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วเครื่องมือที่หมุนเป็น ธรรมจักรอยู่นี้ระงับตัวเองโดยไม่ต้องบังคับ ไม่ได้บังคับ ก็จะบังคับทำลายกับอะไร ก็ กิเลสตายให้เห็นต่อหน้าต่อตาแล้วจะไปทำลายอะไร

พูดถึงเรื่องธรรมเวลามีกำลังกล้ำมันขัดกับกิเลสก็แบบเดียวกัน นี่เอามาจาก หัวใจเรามาพูดนะ ไม่ได้มาต้นๆ เดาๆ เป็นอย่างนี้ เป็นในหัวใจ เวลาถึงคราวมันหมุน มันหมุนอย่างนั้น ถ้ากิเลสยังไม่ขาดสะบั้นเมื่อไรไม่ถอย ตายเป็นตาย เป็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นมันถึงไม่หลับไม่นอน นี่พ่อแม่ครูจารย์มันท่านก็หักเอาไว้ หักเอาไว้ๆ เรียกว่าท่านรั้งทั้งนั้นละ เรามันนิสัยผาดโผน

แต่ก็ดีนิสัยอันนี้ก็ดี คือมันจริงจังมาก ว่าอะไรแล้วขาดสะบั้นไปเลย ถ้าลงใจแล้ว เป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ลงไม่ลงนะ ที่ว่าไม่ลงก็คือว่ายังสงสัยข้อใดยังไม่ลงใจที่ว่าถกเถียงกับ ท่าน ท่านก็เบรียงๆ มา ทางนี้เราก็มีแง่ใดแง่หนึ่งที่จะตอบรับกัน มันก็ขัดกันกับท่าน ที่ นี้พอท่านขัดเราหมอบ หมอบเอาละนะนั่นลงแล้วนั้น ถ้าลงแล้วเอาเลยละ ถ้าที่ไหนยังไม่ลง ไม่ลง ถกเถียงกับท่าน ก็อย่างนั้นละ เราเทิดทูนสุดหัวใจพ่อแม่ครูจารย์มัน สุด หัวใจเลย อุบายวิธีการใดมีแต่ได้จากท่านทั้งนั้นๆ

พูดถึงเรื่องการห้าหน้กับกิเลสเป็นอย่างนั้นนะ อันนี้มีแต่กิเลสฟัดให้พวกเรา มี แต่พวกกิเลสฟัดลงๆ หมอนแตกไม่ว่านะ ฟัดกันลงจนหมอนแตก นอนจมๆ กิเลสฟัด เอาหมอนแตกยังนอนหลับครอกได้สบาย หมอนแตกหลุดไปจากหัวก็ตามยังหลับ ครอกๆ ไปเรื่อย อันนี้มันก็ฟัดใหญ่เหมือนกันกิเลสฟัดคน เข้าใจไหมละพวกนี้ละ อยู่ใน ครัวมันมากต่อมากนะเดี๋ยวนี้ มาจากไหนต่อจากไหนบ้างแน่นหมดในครัว แล้วมา อยู่ยังงั้นต่อยังงั้น มีเหตุมีผลอะไรหรือไม่ หรือมาแออดกันเฉยๆ เอาทิจูมานะมา อวดมาทะเลาะกันเฉยๆ เหรอข้างในนะ

ไม่เหมือนพระนะ พระท่านไม่ได้พูดอะไรละ พระมีเท่าไรไม่เคยมีเรื่อง ใอนั้น มันเป็นอะไรก็ไม่รู้ แน่นไปหมดนะข้างใน ไม่ทราบว่ายู่กันยังงั้นมีเหตุมีผลอะไรหรือไม่ มาอยู่มากินมานอนเฉยๆ ก็เยอะนะ อยู่ข้างในไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร มากินมานอน เฉยๆ ก็เยอะ ผู้ที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมนั้นชินหัวใจกับพวกนี้ ไม่เอาไหนนี่นะ กิด

ขวางเขานั่นนะ ไปที่ไหนก็คิดขวางคนประเภทนี้ มันเกินไปแล้วนะข้างใน แน่นหมดเลย เนื้อที่ก็มีลวดหนามขีดเส้นเอาไว้เท่านั้น ห่างๆ สองเส้นสามเส้น พอให้รู้ว่านี่เขตทางนั้น นี่เขตทางนี้เท่านั้น ใครจะลอดไปลอดมาก็ได้ ก็ไม่ได้ทำกั้นไม่ให้เข้าให้ออก กั้นเป็นเขตให้รู้เฉยๆ ลวดหนามก็เส้นสองเส้นเท่านั้นพอให้รู้ ทางฟากโน้นฟากนี้เท่านั้นเอง

แล้วอยู่อย่างนั้นมันเป็นยังไงก็ไม่รู้นะ เราก็ไม่ได้เข้าไปดูข้างใน เต็มหมดจริงๆ มองไปไหนนี่ดาตาช มาอยู่ได้ภาวนาบ้างหรืออะไรก็ไม่รู้ อันนี้อันหนึ่ง ลำบากข้างใน แต่เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันนี้บอกตรงๆ ไม่ว่าจะทางด้านไหน ไ่จากวัดทันทีไม่มีอุทธรณ์นี่อันหนึ่ง แล้วความเห็นแก่ปากแก่ท้องเห็นแก่กิน อาหารการกินที่ส่งไปให้สม่าเสมอ เราเป็นคนดูเอง ทางนุ่งก็พระดู พระดูแต่ละองค์ๆ ยังถามพระอีก พระเป็นพระประเภทใด นั่น พระโง่หรือพระฉลาดดูแลสิ่งทางโน้นทางนี้ เราเป็นคนชกเอง ถาม เป็นพระองค์ไหนๆ จัดอาหารไปทางนุ่ง ทางนี้เราเป็นคนคอยดู ดูแลตลอดเวลา ให้มีความสม่าเสมอ

ได้มากได้น้อยจะอดจะอื่ก็ตาม ขอให้เสมอกันเป็นธรรม ตายก็ตายด้วยความ เป็นธรรมด้วยกัน อย่าเห็นแก่ปากแก่ท้อง เห็นแก่กินเอารัดเอาเปรียบคนอื่น อันไหน ดีๆ หยิบไปป๊ิบๆ ไปเอามากินไปกิน คนอื่นจะเป็นยังไงก็ช่าง คนนี้อย่าอยู่ให้หนักวัดนะ ถ้ารายไหนเป็นอย่างนั้นให้บอกมาหาเรา ขวางวัดขวางวาวขวางคนทั้งวัดเลย อย่าให้มีนะ ปากเขาปากเราท้องเขาท้องเราใจเขาใจเราเหมือนกันให้เสมอกัน จะมีมากมีน้อยกิน ด้วยความเสมอภาคกัน นี่ละเป็นธรรม อดก็เป็นธรรมอื่ก็เป็นธรรมแบบนี้ ถ้าแบบเห็นแก่ปากแก่ท้องเป็นธรรมไม่ได้นะ ให้พากันจำเอา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น วันนี้ เทศน์สองกัณฑ์ ก่อนจ้งหันก็เทศน์ หลังจ้งหันก็เทศน์ สองกัณฑ์แล้ว วันพรุ่งนี้คนมาก ไปฉิ้นที่ศาลาใหญ่ เพราะวันวิสาขบูชา

ตานี้กำลังตั้งแล้วเดี๋ยวนี้ ไปหลายสิบล้านตา ที่เริ่มตั้งแล้วบุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ ที่ตั้งแล้วในเมืองไทยเรา ยังมีทางเวียงจันทน์อีก มีไม่น้อยนะ ตา แพงเครื่องมือ ต้องเอามาจากนอกทั้งนั้น เมืองไทยเรายังใช้ไม่ได้ เราก็ไม่สั่ง จะว่า รังเกียจเมืองไทยเราก็ไม่รังเกียจ แต่เพื่อคนไขให้ได้อย่างใจๆ ให้หายได้ด้วยเครื่องมือที่ดี จำเป็นเราก็ต้องซื้อทั้งๆ ที่เราไม่อยากจะซื้อนะ ของเมืองนอกเราไม่อยากจะซื้ออย่างที่ เราเคยเทศน์เสมอ แต่นี่มันก็จำเป็นอย่างนี้ละ จำเป็นต้องได้ซื้อของเมืองนอกมา แพงก็ เอามันทันการณ์เขา

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz